

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 27 ສິງຫາ 2023 (08-27-2023)

ອາບິກາຍ: ຍິ່ງທີ່ມີສະຕິປັນຍາ

ເມື່ອໃດທີ່ບາງຄົນໄດ້ຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ຫຼີກເວັ້ນຈາກຄວາມຜິດພາດ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ຂັ້ນຕອນໃນການຮັກສາສະຖານະການບໍ່ດີຈາກການໄປສູ່ພັຍພິບັດ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ລູກຸງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າກັນໄດ້ດີຢ່າງຫ້າພູມໃຈ. ເຂົາເຈົ້າແບ່ງປັນ, ປ່ຽນຜຽນ, ແລະຜູ້ອາຍຸສິບປີຂອງຂ້າພະເຈົ້າອ່ານທັງສີໃຫ້ນ້ອງສາວນ້ອຍຂອງລາວຟັງ. ແຕ່ຍັງມີການກ່າວ-ຄວາມຊຸບຊີບຫຼາຍຢູ່. ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງສອງພະຍາງ, “ມະ-ມາ” ຂ້າພະເຈົ້າມັກຈະຕອບດ້ວຍ, “ກັງວົນກ່ຽວກັບຕົວເຈົ້າເອງກໍພໍແລ້ວ.” ຂ້າພະເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງກ່າວເຂົ້າໄປມີສ່ວນໃນທຸກໆຄັ້ງທີ່ລູກອາຍຸຫຼີກປີລີມກົດປຸ່ມນໍ້າຫົວສ້ວມຖ່າຍບໍ່?

ແຕ່ມີບາງຄັ້ງ, ເມື່ອການຮ້ອງຫາວ່າ “ແມ່” ໃນເຊິງແບບຮູ້ສຶກຮີບດ່ວນ-ຄືກັບເວລາທີ່ມີຄົນເອົາເຈັ່ງຫ້ອງນໍ້າທັງມ້ວນປ່ອນລົງໃນຫົວສ້ວມ, ແລ້ວກໍຈື່ໄດ້ວ່າຕ້ອງກົດປຸ່ມນໍ້າ, ບັດນີ້ນໍ້າກໍລົ້ນຖັງໄຫຼຕົວມຫ້ອງໄປສູ່ຜ້າພິມທາງຢ່າງ. ບາງຄັ້ງຂ້າພະເຈົ້າກໍຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ກ່າວເຂົ້າໄປເພື່ອຮັກສາສິ່ງທີ່ບໍ່ດີບໍ່ໃຫ້ກາຍເປັນພັຍພິບັດ. ນັ້ນແມ່ນສ່ວນນຶ່ງຂອງການເປັນແມ່.

ນັ້ນເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງການເປັນຄອບຄົວ-ທີ່ເບິ່ງແຍງຫາກັນແລະກັນແລະຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະກ່າວເຂົ້າມີສ່ວນ. ໃນຖານະຜູ້ທີ່ເຊື່ອ, ພວກເຮົາເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງຄອບຄົວຂອງພຣະຄຣິດ. ໃນຂະນະທີ່ມີບາງຄັ້ງທີ່ພວກເຮົາຄວນ “ກັງວົນກ່ຽວກັບຕົວເຈົ້າເອງກໍພໍແລ້ວ,” ຍັງມີບາງຄັ້ງທີ່ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງກ່າວເຂົ້າໄປຮ່ວມແລະປະຕິບັດດ້ວຍສະຕິປັນຍາເພື່ອຮັກສາສິ່ງທີ່ບໍ່ດີບໍ່ໃຫ້ກາຍເປັນພັຍພິບັດ. ຕົວຢ່າງທີ່ດີອັນນຶ່ງຂອງເຮືອງນັ້ນແມ່ນຜູ້ຍິງຄົນນຶ່ງຊື່ອາບິກາຍ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3.)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. 1 ຊາມູເອນ 25:14-17

14. ແຕ່ມີຄົນໜຸ່ມຄົນນຶ່ງໄປບອກກາງອາບິກາຍເມັງຂອງນາບານວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ດາວິດສິ່ງຜູ້ນໍາຂ່າວມາຈາກມາຈາກຖິ່ນກັນດານເພື່ອຈະຄໍານັບນາຍຂອງເຮົາ ແລະນາຍກັບເວົ້າຮ້າຍໃຫ້ກັບຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ. 15. ແຕ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນເຄີຍດີຕໍ່ເຮົາຫຼາຍ ແລະເຮົາບໍ່ຕ້ອງຖືກທໍາຮ້າຍຢ່າງໃດເລີຍ ແລະບໍ່ຂາດສິ່ງໃດຕາຍໃດທີ່ເຮົາໄປກັບເຂົາ ເມື່ອເຮົາຢູ່ໃນທົ່ງນາ. 16. ເຂົາເປັນເໝືອນກໍາແພງຂອງເຮົາທັງກາງຄືນແລະກາງເວັນ. 17. ບັດນີ້ ຂໍທ່ານຮູ້ເຮືອງນີ້ແລະພິຈາລະນາວ່າ ທ່ານຄວນຈະທໍາປະການໃດ ເພາະເຂົາຄົງມຸ່ງຮ້າຍຕໍ່ນາຍຂອງເຮົາ ແລະຕໍ່ຄອບຄົວທັງສິ້ນຂອງນາຍ ນາຍນັ້ນເປັນຄົນສາມຫາວ ໃຜຈະເວົ້ານໍາກໍບໍ່ໄດ້.”

ຫຼັງຈາກທີ່ປຶກສາຝ່າຍວິນຍານຂອງດາວິດ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຊາມູເອນໄດ້ຕາຍໄປ (25:1), ດາວິດແລະຄົນຂອງລາວໄດ້ຍ້າຍເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຂອງເມືອງພາຣານ, ບ່ອນທີ່ດາວິດໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່ານາບານຕັດຂົນແກະຂອງລາວ. ການຕັດຂົນແກະເປັນງານທີ່ສລອງທີ່ເກີດຂຶ້ນສອງຄັ້ງຕໍ່ປີ, ໃນເວລາທີ່ເຈົ້າຂອງໄດ້ເຫັນຜົນຕອບແທນຂອງການລົງທຶນຂອງຕົນ. ນາບານຈະໄດ້ຮັບຜົນກໍາໄລຢ່າງ

ຫຼວງຫຼາຍຈາກແກະເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ດາວິດແລະຄົນຂອງລາວໄດ້ປົກປ້ອງ. ນາບານຜູ້ຮຸ້ງມີຄົນນຶ່ງມີແກະ 3,000 ໂຕ, ອາດຈະຜລິດຂົນແກະໄດ້ຫຼາຍກວ່າສາມໂຕນ. ດາວິດໄດ້ສົ່ງຄົນຂອງລາວສືບຄົນໄປທັກທາຍນາບານ, ເຕືອນລາວກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງທີ່ຄົນຂອງເພິ່ນໄດ້ຈັດໃຫ້, ແລະຂໍຂອງປະທານໃຫ້. ແຕ່ໜ້າເສັງດາຍ, ນາບານ "ມີຄວາມໂຫດຮ້າຍແລະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນການປະຕິບັດຂອງລາວ" (ຂໍ້ 3). ນາບານເຍາະເຍີ້ຍດາວິດແລະປະຕິເສດຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງລາວ.

ໃນທີ່ນີ້ພວກເຮົາເຫັນການປ່ຽນແປງໃນດາວິດ. ລາວປ່ອຍໃຫ້ຄວາມໃຈຮ້າຍໄດ້ຊະນະລາວ. ແທນທີ່ຈະຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດາວິດ ໄດ້ອອກຄໍາສັ່ງໃຫ້ລູກນ້ອງຂອງເພິ່ນ. "ພວກເຈົ້າທັງໝົດ, ຈົ່ງຕຽມດາບຂອງພວກທ່ານ! (ຂໍ້13). ດາວິດໄດ້ເອົາທະຫານ 400 ຄົນ (ສອງສ່ວນສາມຂອງກອງທັບທັງໝົດຂອງເພິ່ນ) ແລະອອກໄປເພື່ອການແກ້ແຄ້ນ. ຕໍ່ມາເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າດາວິດຕັ້ງໃຈຈະຂ້ານາບານແລະຄົນທັງປວງໃນຄອບຄົວຂອງຊາວອິສຣາເອນເຊິ່ງເປັນຄົນທີ່ດາວິດໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນຜູ້ນໍາພາແລະປົກປ້ອງ. ດາວິດໄດ້ສແວງຫາການແກ້ແຄ້ນແທນທີ່ຈະໄວ້ວາງໃຈພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ກະສັດອົງທີ່ຖືກເລືອກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມຸ້ງໜ້າໄປສູ່ພັຍພິບັດກ່ອນທີ່ເພິ່ນຈະຂຶ້ນບັນລັງ.

ແມ່ນຫຍັງທີ່ກົດຂວາງເຮັດໃຫ້ເຮົາບໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນບັນຫາຂອງຄົນອື່ນ?

ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທໍາການ. ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງນາບານຄົນນຶ່ງໄດ້ໄປຫານາງອາບິກາຍເມັງຂອງນາບານ, ຫວັງວ່ານາງຈະກ້າວເຂົ້າໄປເພື່ອຍຸດພັຍພິບັດທີ່ຈະມາເຖິງ. ການກະທໍານີ້ຊີ້ບອກເຖິງຄຸນລັກສະນະຂອງອາບິກາຍທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຮູ້ວ່ານາງຈະເຂົ້າໄກ້ໄດ້. ອາບິກາຍບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນຫຍຸ້ງກ່ຽວກັບການນິນທາ. ພວກເຮົາບໍ່ເຫັນອາບິກາຍລີ້ຢູ່ໃນມຸມຈອບຟັງການສົນທະນາຂອງນາບານ ຫຼືຂໍໃຫ້ຄົນຮັບໃຊ້ລາຍງານກັບນາງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນາງບໍ່ໄດ້ຫຍຸ້ງຫຼາຍກັບຄວາມກັງວົນຂອງຕົນເອງທີ່ນາງບໍ່ສາມາດໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້. ຜູ້ຮັບໃຊ້ວາງໃຈໃຫ້ນາງເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ. ພວກເຮົາສາມາດເຮັດຕາມຕົວຢ່າງຂອງອາບິກາຍເພື່ອເປັນຄົນທີ່ຄົນອື່ນໄວ້ວາງໃຈໃຫ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ. ພວກເຮົາສາມາດຫຼີກເວັ້ນການນິນທາ. ພວກເຮົາສາມາດເປັນຜູ້ພ້ອມຢູ່ແລ້ວ. ແລະພວກເຮົາສາມາດອະທິຖານສໍາລັບການຊີ້ນໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ອາບິກາຍບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມຫາເຫດຜົນກັບນາບານ; ນາງຮູ້ວ່າຜົວຂອງນາງເປັນຄົນໂງ່ແລະດີ້ດ້ານ (ຂໍ້ 3). ແທນທີ່ຈະໄປຫາລາວ, ນາງໄດ້ເຮັດການເຄື່ອນໄຫວຢ່າງກ້າຫານເພື່ອໄປຫາດາວິດໂດຍກົງ (ຂໍ້ 19). ເຮົາຕ້ອງໃຊ້ຄວາມເຂົ້າໃຈແລະຟັງການຊີ້ນໍາຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດໃນເວລາຕັດສິນໃຈຈະແຊກແຊງແນວໃດ.

2. 1 ຊາມູເອນ 25:23-28

23. ເມື່ອນາງອາບິກາຍເຫັນດາວິດ ນາງກໍຟ້າວລົງຈາກຫຼັງລໍ ກົມໜ້າລົງຕໍ່ໜ້າດາວິດ ແລະຂາບລົງດິນ. 24. ນາງຂາບລົງທີ່ຕີນຂອງດາວິດກ່າວວ່າ, “ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ຄວາມຜິດນັ້ນຢູ່ທີ່ຂ້ານ້ອຍແຕ່ຜູ້ດຽວ ຂໍໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຍິງຂອງທ່ານໄດ້ເວົ້າໃຫ້ທ່ານຟັງ. 25. ຂໍເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຢ່າໄດ້ເອົາຄວາມກັບນາບານ ຊາຍສາມຫາວຄົນນີ້ເລີຍ ຄົນນາບານ ເພາະເຂົາເປັນຢ່າງທີ່ຊື່ຂອງເຂົາບອກ ນາບານເປັນຊື່ຂອງເຂົາ ແລະຄວາມໂງ່ຈໍາກໍຢູ່ກັບເຂົາ ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຍິງຂອງທ່ານ ບໍ່ໄດ້ເຫັນພວກຄົນໜຸ່ມຂອງເຈົ້ານາຍຊື່ງທ່ານໄດ້ໃຊ້ໄປນັ້ນ. 26. ເຫດສະນັ້ນ ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ສັນໃດ ແລະທ່ານມີຊີວິດຢູ່ສັນໃດ ດ້ວຍວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທໍາໃຫ້ທ່ານຮະງັບເສັງໄປຈາກຄວາມຜິດທີ່ທ່ານໃຫ້ໂລຫິດຕົກ ແລະຈາກການແກ້ແຄ້ນດ້ວຍມືຂອງທ່ານເອງ ເພາະສະນັ້ນຂໍໃຫ້ສັດຕູຂອງທ່ານ ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ທໍາຮ້າຍຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຈົ່ງເປັນຢ່າງລາບານ. 27. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຊື່ງຜູ້ຮັບໃຊ້ຍິງຂອງທ່ານໄດ້ນໍາມາໃຫ້ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ຂໍມອບໃຫ້ແກ່ບັນດາຄົນໜຸ່ມ ຊຶ່ງຕິດຕາມເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ. 28. ໄດ້ໂຜດອະພັຍຄວາມຜິດຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຍິງຂອງທ່ານເຖິດ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທໍາໃຫ້ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍເປັນເຊື້ອສາຍທີ່ພັນຄົງ ດ້ວຍວ່າເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍທໍາສົງຄາມຢູ່ຝ່າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາບໃດທີ່ທ່ານມີຊີວິດຢູ່ຈະຫາຄວາມຊົ່ວທີ່ຕົວທ່ານບໍ່ໄດ້ເລີຍ.

ເມື່ອອາບິກາຍໄດ້ຍິນລາຍງານຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້, ນາງຈຶ່ງໄດ້ໄປເຮັດວຽກທີ່ອາຫານເປັນຂອງຂວັນໃຫ້ດາວິດ (ຂໍ້18-19). ແລ້ວນາງກໍຂີ່ລໍອອກໄປພົບລາວ. ການກະທຳຂອງອາບິກາຍແມ່ນກ້າຫານແລະເດັດດ່ຽວ. ແມ່ຍິງທີ່ແຕ່ງງານຢູ່ໃນສມັຍບູຮານແຖບຕາເວັນອອກກາງຕາມປົກກະຕິຈະບໍ່ກະທຳລັບຫລັງຜົວຂອງນາງເພື່ອໄປພົບກັບສັດຕູຂອງລາວ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອາບິກາຍ ສລາດປະເມີນສະຖານະການແລະປະຕິບັດ. ກ່ອນທີ່ເຮົາຈະສຶກສາຄຳເວົ້າຂອງອາບິກາຍ, ຂໍໃຫ້ພິຈາລະນາລັກສະນະນິສັຍແລະການກະທຳຂອງລາວໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

- **ອາບິກາຍເປັນຄົນມີປັນຍາຫຼືຄົນສລາດ.** ນິຕິວິທີທີ່ເຮົາຖືກແນະນຳໃຫ້ຮູ້ຈັກລາວໃນຂໍ້ທີ 3. ເຮົາຍັງເຫັນວ່ານາງເປັນຄົນຖ່ອມຕົວ, ມີຄວາມສຸຂຸມ, ມີໃຈກວ້າງຂວາງ, ມີຄວາມປອງດອງ, ມີຄວາມເຊື່ອຖື, ແລະຕັດສິນໃຈ. ອາບິກາຍເປັນແມ່ຍິງທີ່ມີສະຕິປັນຍາ.
- **ອາບິກາຍສະແດງຄວາມຖ່ອມແລະຄວາມເຄົາລົບ.** ນາງໄດ້ສົ່ງຂອງຂວັນ. ນາງໄດ້ຂີ່ລໍ, ຊຶ່ງເປັນສັດທີ່ຖ່ອມຕົວໝາຍເຖິງຄວາມສງົບ. ນາງໄດ້ກົມຂາບລົງດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວ ແລະໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງທີ່ຕີນຂອງດາວິດ.
- **ອາບິກາຍໄດ້ໄປລົມກັບດາວິດ.** ການສົ່ງຂໍ້ຄວາມຈະເປັນທາງເລືອກທີ່ງ່າຍກວ່າ ແລະປອດພ້ຍກວ່າ, ແຕ່ອາບິກາຍ ຮັບຮູ້ຜົນກະທົບຂອງການສື່ສານແບບເຫັນໜ້າຕໍ່ໜ້າ.

ໃນຄຳປາໄສທີ່ຍາວທີ່ສຸດຂອງຜູ້ຍິງຄົນນຶ່ງທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະຄັມພິເດີມ, ອາບິກາຍໄດ້ເວົ້າຄວາມຈິງ. ນາງໄດ້ອ້ອນວອນໃຫ້ດາວິດຟັງເມື່ອນາງໄດ້ຫັນຈຸດສຸມຂອງດາວິດກັບຄືນມາຫາພຣະເຈົ້າ. ອາບິກາຍເວົ້າຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າອາບິກາຍຮູ້ຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ດາວິດໄດ້ແນວໃດ ແຕ່ຖ້ອຍຄຳຂອງນາງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າລາວໄດ້ເອົາຈຸດສຸມໃສ່ທີ່ພຣະເຈົ້າ. ໃນຖານະເປັນຄຣິສະຕຽນ, ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງລໍຖ້າການເປີດເຜີຍສະເພາະກ່ຽວກັບຄົນອື່ນກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະເວົ້າຄວາມຈິງກັບເຂົາເຈົ້າໃນຄວາມຮັກ.

ແມ່ນຫຍັງທີ່ທ່ານຊົມເຊີຍກ່ຽວກັບວິທີທີ່ອາບິກາຍໄດ້ແຊກແຊງ?

3. 1 ຊາມູເອນ 25:32-35

32. ດາວິດຈຶ່ງກ່າວແກ່ອາບິກາຍວ່າ, “ສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນຜູ້ຊົງໃຊ້ເຈົ້າໃຫ້ມາພົບເຮົາໃນວັນນີ້. 33. ຂໍໃຫ້ຄວາມສຸຂຸມຂອງເຈົ້າເປັນພຣະພອນ ແລະຂໍໃຫ້ຕົວເຈົ້າໄດ້ຮັບພຣະພອນ ເພາະເຈົ້າໄດ້ບ້ອງກັນເຮົາໃນວັນນີ້ໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຜິດທີ່ທຳໃຫ້ຄົນເລືອດຕົກ ແລະຈາກການແກ້ແຄ້ນດ້ວຍມືຂອງເຮົາເອງ. 34. ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນຜູ້ຊົງຮະງັບເຮົາເສັງຈາກການກະທຳຮ້າຍຕໍ່ພວກເຈົ້ານັ້ນ ຊົງພຣະຊົນຢູ່ສັນໃດ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ພ້າວມາພົບເຮົາເສັງ ເຖິງຕົວເຈົ້າມີອິນເຊົ້າຄົງບໍ່ມີເຫຼືອຈັກຄົນນຶ່ງເປັນແນ່.” 35. ແລ້ວດາວິດກໍຮັບບັນດາສິ່ງທີ່ນາງນຳມາຈາກມືຂອງນາງ ແລະດາວິດກ່າວແກ່ນາງວ່າ, “ຈົ່ງກັບຄືນໄປຍັງບ້ານເຮືອນຂອງເຈົ້າດ້ວຍສັນຕິສຸກເຖິດ ເຮົາໄດ້ຟັງສຽງຂອງເຈົ້າແລ້ວ ແລະເຮົາກໍໄດ້ອະນຸໂລມຕາມຄຳຂໍຮ້ອງຂອງເຈົ້າ.”

- ດາວິດໄດ້ຟັງແລະເຮັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງອາບິກາຍ. ດາວິດໄດ້ປະກາດພອນໃນຂໍ້ທີ 32-33 ປະກອບດ້ວຍສາມພາກສ່ວນ.
- ເປັນພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ສົ່ງອາບິກາຍ.
 - ເປັນພຣະພອນແກ່ຄວາມພິຈາລະນາຂອງອາບິກາຍ.
 - ເປັນພຣະພອນແກ່ອາບິກາຍຜູ້ທີ່ຮັກສາດາວິດໄວ້ຈາກການແກ້ແຄ້ນໃນມືຂອງຕົນ.

ເນື່ອງຈາກການແຊກແຊງຂອງອາບິກາຍ ດາວິດຈຶ່ງຫຼີກລ້ຽງບາບ. ດາວິດໄດ້ຮັບຮູ້ບົດບາດຂອງອາບິກາຍໃນເຣື່ອງນີ້-“ເຈົ້າໄດ້ຮັກສາຂ້ອຍໄວ້ບໍ່ໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການນອງເລືອດ”-ແຕ່ລາວຍັງໄດ້ຮັບຮູ້ບົດບາດຂອງພຣະເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ “ຫ້າມຂ້ອຍບໍ່ໃຫ້ທຳຮ້າຍເຈົ້າ.” ໃນທີ່ນີ້ພວກເຮົາເຫັນສິ່ງທີ່ໜ້າຫວາດສຽວທີ່ບໍ່ທຳມະດາຂອງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຂອງເຮົາ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າອົງຊົງຮິດອຳນາດ ພຣະອົງຊົງເຊື່ອເຊີນເຮົາໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມພຣະອົງໃນວຽກງານທີ່ດີທີ່ພຣະອົງກຳລັງເຮັດຢູ່ໃນໂລກນີ້.

ຄຳເວົ້າແລະການກະທຳຂອງເຮົາໃນຄວາມຂັດແຍ່ງຊ່ວຍຜູ້ຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ?

ດາວິດຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກໂດຍຜ່ານນາງອາບິກາຍ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດວຽກຜ່ານດາວິດໃນການຂ້າໂກລິອາດ. ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການທີ່ຈະເຮັດວຽກໂດຍຜ່ານພວກເຮົາ, ເຊັ່ນດຽວກັນ, ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນແລະກັນໃຫ້ຄົນດີ, ຊຸກຍູ້ເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ແລະອ້ອນວອນເພື່ອຊຶ່ງກັນແລະກັນ.

ໃນຕອນທ້າຍຂອງ 1 ຊາມູເອນ ບົດທີ 25, ພວກເຮົາໄດ້ອ່ານການເສັງຊີວິດຂອງນາບານ. ອາບິກາຍໄດ້ກັບເມືອເຮືອນຫານາບານຊຶ່ງມີການກິນລ້ຽງແລະເມົາເຫຼົ້າຢູ່. ນາງໄດ້ລໍຖ້າຈົນເຖິງຕອນເຊົ້າ, ໃນເວລາທີ່ລາວໄດ້ຊ່ວງຈາກເມົາ, ເພື່ອບອກລາວກ່ຽວກັບການພົບຂອງນາງກັບດາວິດ. ເມື່ອນາບານໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງນາງ, "ຫົວໃຈຂອງລາວກໍຕາຍແລະກາຍເປັນເໝືອນກ້ອນຫີນ. ປະມານສິບມື້ຕໍ່ມາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍໄດ້ປະທານຊີວິດຂອງນາບານ" (1 ຊາມູເອນ 25:37-38). ອີກເທື່ອນຶ່ງ ພວກເຮົາເຫັນພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກກັບອາບິກາຍເພື່ອນຳກ່ຽວກັບແຜນການຂອງພຣະອົງ. ຄືກັບອາບິກາຍ, ເຮົາສາມາດກ້າວເຂົ້າໄປດ້ວຍສະຕິປັນຍາເມື່ອເຮົາເຫັນເພື່ອນຮ່ວມຄວາມເຊື່ອທີ່ມັ່ງໜ້າໄປສູ່ເສັ້ນທາງອັນຕະລາຍ.

ຢູ່ໃສໃນວັທນະທຳຂອງພວກເຮົາທີ່ທ່ານເຫັນ ໂອກາດສຳລັບຊາວຄຣິສະຕຽນເພື່ອຊ່ວຍແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພວກເຮົາຄວນກ້າວເຂົ້າໄປເພື່ອຮັກສາສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີບໍ່ໃຫ້ຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ. ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ອະທິຖານ.** ຖ້າທ່ານຮູ້ວ່າຄົນອື່ນທີ່ຄືດາວິດກຳລັງມັ່ງໜ້າໄປສູ່ທາງທີ່ບໍ່ດີ, ຈົ່ງອະທິຖານ. ເຂົ້າແຊກແຊງສຳລັບຄົນນັ້ນ. ໃຊ້ພຣະຄຳພີລິບປອຍ 1:9-11 ເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງຄຳອະທິຖານຂອງທ່ານ.
- **ສັນລະເສີນ.** ເລີ່ມລາຍການວິທີທີ່ທ່ານສາມາດອະທິຖານເພື່ອຄົນອື່ນ. ໃນຕອນທ້າຍຂອງແຕ່ລະອາທິດ, ເບິ່ງຄົນໃນບັນຊີລາຍຊື່. ຕິດຕາມຫາຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ອະທິຖານ ເພື່ອເຂົ້າໄປເບິ່ງວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຕອບຄຳອະທິຖານເຫຼົ່ານີ້ແນວໃດ. ສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າສຳລັບຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະອົງໃນຊີວິດຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.
- **ກ້າວເຂົ້າໄປ.** ຍ້ອນວ່າພຣະເຈົ້າໃຫ້ໂອກາດແກ່ທ່ານ, ຈົ່ງກ້າວເຂົ້າໄປໃນຊີວິດຂອງຄົນອື່ນທີ່ຕ້ອງການ "ການແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງ." ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າທຸກຄຳທີ່ທ່ານສເນີນນັ້ນມີຫຼັກຖານຢູ່ໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເວົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກແລະພຣະຄຸນ.

ໂດຍຜ່ານພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການຄືນດີກັບພຣະເຈົ້າ. ໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດວຽກເພື່ອຄວາມສາມັກຄີ ແລະປອງດອງກັນໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາໂດຍການເຕັມໃຈທີ່ຈະກ້າວເຂົ້າໄປ ແລະເວົ້າຄວາມຈິງໃນຄວາມຮັກ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA